

opusdei.org

Zvučni zapis Prelata: Nahraniti gladnoga i napojiti žednoga

Novi zvučni zapis Prelata u nizu o tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa.

17.02.2016.

Prijevod zvučnog zapisa Prelata dostupan je ispod.

Za poslušati 9-minutni zapis na španjolskom, kliknuti [ovdje](#).

Danas razmišljamo o još dva tjelesna djela milosrđa: nahraniti gladnoga i

napojiti žednoga. Bog, Otac milosrđa, prehranjivao je svoj Narod kroz stoljeća, te tako nastavlja činiti i danas dajući nam hranu za naš stol. Zato je posebno prikladno u obiteljima gajiti običaj molitve prije jela i zahvaljivanja Bogu za njegove blagoslove na kraju jela. Nemojmo propustiti živjeti ovaj običaj i kada smo izvan kuće jer radi se o dubokom očitovanju vjere koje može biti apostolski vrlo učinkovito za one oko nas.

U ovom izvanrednom Jubileju milosrđa svakodnevni dar hrane ne bi nam trebao biti samo poticaj za zahvaljivanje Bogu već i u nama potaknuti brigu za našu braću i sestre kojima je dnevna ishrana nedostatna. Sjetimo se milijuna ljudi diljem svijeta koji nemaju ništa, ili gotovo ništa, za jelo. S druge strane, hrana se drugdje baca: kako bi se uklonili viškovi, ili iz nemara, ili kako bi se cijene zadržale visokima.

„Hrana koja se baca,“ rekao je Sveti Otac, „jest hrana ukradena sa stola siromaha.“ Stoga je Papa u nekoliko navrata zatražio da unaprijedimo globalnu distribuciju prehrambenih proizvoda i time pomognemo u borbi, ovom i drugim inicijativama, protiv onoga što on naziva „kulturom bacanja.“

Upravimo naš pogled Kristu i divimo se kako je umnožio kruhove i ribe kako bi nahranio gladno mnoštvo. Ranije, apostoli su predlagali Isusu da otpusti mnoštvo: „Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane,“ govore našem Gospodinu. Iznenađujuće, apostoli su nakon slušanja Riječi Gospodnje htjeli da svaka obitelj samostalno potraži hranu. Ali naš Gospodin djelima pokazuje da je prehrana gladnih odgovornost sviju. „Dajte im vi jesti,“ kaže im Isus. A zatim čini veliko čudo koje je sviju ispunilo divljenjem.

Dvanaestorica su svoju lekciju dobro naučili jer su kasnije u ranim godinama Crkve poticali podjelu hrane među najsiromašnijim vjernicima. Ovakav stav prisutan je u Crkvi do današnjeg dana te je veliki broj dobrotvornih institucija osnovan od strane kršćana. U slabo razvijenim zemljama, kao i na periferijama onih razvijenih, nalazimo banke hrane, javne kuhinje, kulinarske škole za neobrazovane i mnoge druge inicijative služenja. Nemojmo se zadovoljiti pukim divljenjem ovim inicijativama; u najmanju ruku možemo za njih moliti i ako smo u stanju pomoći ih.

Ispunjeni radošću i velikodušnošću budimo nositelji Božjeg milosrđa svima, a posebice potrebitima. Ako vršimo milosrđe pronaći ćemo mnogo načina za to činiti: primjerice, redovito odvajati vrijeme za organizacije solidarnosti ili se čak

profesionalno posvetiti takvom zadatku; donirati novac takvim inicijativama; raditi na ispravljaju zakona koji sprječavaju pravednu trgovinu hranom; kući izbjegavati bacanje hrane, itd.

Kristove riječi trebaju odjekivati u našim dušama: „Ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me.“ Zapitajmo se: Što mogu učiniti? Kako mogu potaknuti druge?

Isus, Davatelj Života, nije samo podijelio kruhove i ribe na brdu u Galileji, već kada je stigao uzvišeni trenutak Posljednje večere, vidimo ga kako dijeli kruh koji je postao njegovim Tijelom i vino koje je postalo njegova Krv. Ako ikad nađemo ispriku za ne činiti djela milosrđa, ili ako nas sebičnost navede da odvratimo pogled od onih koji su u nedostatku osnovnih potrepaština, ako rasipamo novac na sebe, ili ako mislimo da je glad

presložen problem da bi se s njim osobno suočili, pogledajmo pažljivije Krista u Euharistiji: On, punina Pravde, ponudio je sebe kao Hranu i u potpunosti se predao. Došao je na ovaj svijet kako bi njegov Život bio okrjepa za naš vlastiti. Njegova velikodušnost daje nam snagu, a njegova smrt donosi nam život.

Isus, lice Očevog milosrđa, daje nam okrjepu svoga Tijela i Krvi pod prilikama kruha i vina čime nam omogućava dioništvo u životu vječnome. Oponašajmo ga: iako se ne možemo predati do te mjere, imamo priliku dati hranu i piće članovima Otajstvenog tijela Kristova, pozivajući ih na Euharistiju kao i pružajući im materijalnu pomoć.

Od početka Opusa Dei, sveti Josemaría usadio je veliku kršćansku revnost u one uz njega, ohrabrujući ih da idu ususret siromašnima i onima koji oskudijevaju

materijalnim dobrima; njegova ljubazna briga prihvaćala je kako potrebite tako i one koji svoje siromaštvo s dostojanstvom nastoje sakriti. Nazivao ih je „Gospinim siromasima“ i redovito bi ih posjećivao subotama, Mariji na čast. Vršio je ovo djelo milosrđa bez da ih je ponižavao. Poticao je mlade suradnike koji su ga pratili da daju ovim siromašnim ljudima malo novca ili nešto zanimljivo za čitati, jednostavne igračke za njihovu djecu, ponešto slatkiša koje su si samo dobrostojeći mogli priuštiti... Ali iznad svega, nastojali su dati im nježnost, razgovor, iskrenu pažnju za njihove potrebe i probleme jer su u njima vidjeli – s velikom radošću! – svoju braću.

Svatko od nas ima priliku jednako činiti u našim svakodnevnim životima. Možemo tražiti svetog Josemaríju da nam pomogne ih otkriti i nasljedovati njegov primjer

služenja, primjer milosrđa koje je
istinska privrženost.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/zvucni-zapis-prelata-
nahraniti-gladnoga-i-napojiti-zednoga/](https://opusdei.org/hr-hr/article/zvucni-zapis-prelata-nahraniti-gladnoga-i-napojiti-zednoga/)
(8.04.2026.)